

ת"פ 23642/03/17 - מדינת ישראל נגד אפרת דניאל שלום

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 23642-03-17 מדינת ישראל נ' דניאל שלום (עצור/אסיר בפיקוח)
לפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד שחף קליינמן

המאשימה

נגד

אפרת דניאל שלום
ע"י עו"ד יקי קהאן

הנאשמת

הכרעת דין

כתב-האישום

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב-אישום המייחס לה ביצוע עבירות של **ייבוא סם** לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 [להלן: "פקודת הסמים"] ו**קשירת קשר לביצוע פשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [להלן: "חוק העונשין"].

2. מעובדות כתב-האישום עולה, כי בתקופה הרלבנטית, הנאשמת שהתגוררה בארץ, היתה נשואה לישראל שלום [להלן: "ישראל"], אשר התגורר בברזיל. ישראל, שהיה מיווד עם ורד חן [להלן: "ורד"], פנה אליה כחודש עובר ליום 17.2.17 והציע לה לייבא סמים מבוליביה לישראל. ורד הסכימה, וישראל הפנה אותה לדני טרייגר [להלן: "דני"].

בהמשך, קשרו דני, ישראל, הנאשמת וורד קשר להעביר במזוודתה של ורד סמים מסוג קוקאין מבוליביה לישראל, בתמורה ל- 100,000 ₪ שישולמו לוורד.

במסגרת הקשר, פנו ורד והנאשמת למשרד הפנים לצורך חידוש דרכונה של ורד, ובנוסף ורד והנאשמת רכשו מזוודה לצורך נסיעתה של ורד. בהתאם להנחיותיו של דני, ביום 31.1.17 הגיעו ורד והנאשמת לסוכנות הנסיעות "קרדינל טורס" בתל-אביב, לצורך רכישת כרטיסי טיסה לברזיל. עובר לרכישה, הנחתה הנאשמת את ורד מה

עמוד 1

לומר לסוכן הנסיעות ואיזו טיסה להזמין. לצורך רכישת הכרטיס, העבירה הנאשמת לורד 2,200 דולר, וורד רכשה באמצעותם את כרטיס הטיסה.

ביום 2.2.17 הנאשמת הסיעה את ורד לשדה התעופה, וורד טסה לברזיל. בהגיעה לשם, המתין לה אחר שזהותו אינה ידועה, אשר לקח אותה למלון. בהמשך, בהנחייתו של דני, נסעה ורד באוטובוס מברזיל לבוליביה, שם פגשה את ישראל ודני. במהלך שהייתה בבוליביה, מסרו דני וישראל, באמצעות אחר שזהותו אינה ידועה, מזוודה שבתוכה הוסלקו 5.31 ק"ג קוקאין [להלן: "המזוודה"]. בהמשך נסעה ורד במונית לברזיל ומשם טסה לישראל כשברשותה המזוודה.

ביום 17.2.17 בסמוך לשעה 14:00, ורד נחתה בישראל, עדכנה את הנאשמת כי נחתה, אך בסמוך לאחר מכן נעצרה על-ידי שוטרי יחידת נתב"ג. במסגרת הקשר, הנאשמת הגיעה לאסוף את ורד משדה התעופה, אך משוורד בוששה להגיע לאולם מקבלי הפנים, עזבה הנאשמת את המקום.

3. ייאמר כבר, כי עניינם של מעורבים אחרים בפרשה הסתיים: ורד חן (ע.ת. 1), נדונה לעונש מאסר בפועל בן 50 חודשים (ת/14); על ישראל שלום הוטל עונש מאסר של 29 חודשי מאסר בפועל, (ת/72); גזר-הדין בעניינו של דני טרייגר עתיד להימסר בזמן הקרוב.

עמדת הנאשמת וזירת המחלוקת

4. הנאשמת כפרה באמצעות בא-כוחה במיוחס לה בכתב האישום (פרוטוקול ישיבת יום 7.6.18), לרבות בקשירת קשר עם המעורבים.

הנאשמת הכחישה כל ידיעה על אודות פניה של ישראל לוורד והפנייתה לדני ובאשר לכל האירועים שהתרחשו בחו"ל.

באשר לפעולות הספציפיות הקשורות אליה לכתב-האישום לא הכחישה אותן, אך טענה כי המדובר בפעילות תמימה בין חברות: כך, למשל, טענה הנאשמת כי היתה בדרכה למשרד הפנים בעניינה, ורד ביקשה להתלוות אליה לסידוריה, ואכן הן הלכו למשרד הפנים. ורד פנתה אליה כשהייתה ללא רכב והתלוותה אליה לכל מיני מקומות. בנוסף, ורד אכן ביקשה מהנאשמת שתיקח אותה לסוכנות הנסיעות, אך הנאשמת כפרה בכך שהנחתה את ורד מה לומר לסוכן הנסיעות ואיזו טיסה להזמין, כאשר לא היתה לה כל ידיעה מה היתה המטרה האמיתית של הנסיעה.

באשר להעברת כסף לוורד, באמצעותו רכשה ורד כרטיס טיסה, טענה הנאשמת שניצלו אותה ללא ידיעתה בכך שהתבקשה על ידי אחר, שלא שוהה בארץ, לאסוף כסף שהשאירו לוורד בבית עסק בנתניה, שממוקם מטרים ספורים ממקום מגוריה של הנאשמת.

באשר לאירועים סביב נחיתתה של ורד בנתב"ג טענה הנאשמת, כי ורד התקשרה אליה מחו"ל וסיפרה, שהיא מגיעה בשעה מאוחרת ולא תספיק לתחבורה ציבורית, ולכן התחננה שהנאשמת תמתין לה בשדה התעופה. הנאשמת הגיעה לשדה התעופה, המתינה למעלה משעתיים - שלוש, וכשוורד לא הגיעה ולא הייתה זמינה, עזבה את המקום. בדיעבד הסתבר, כי ורד מסרה לאנשי המשטרה שאחרים אמורים להמתין לה.

5. ב"כ המאשימה ביקשה לבסס את הרשעתה של הנאשמת על עדותה של ורד, כשותפה מפלילה, לצד חיזוקים בדמות ראיות נסיבתיות אודות התנהגות מחשידה של הנאשמת לפני הטיסה של ורד, במהלך שהותה של ורד בחו"ל ולאחר מעצרה של ורד; ראשית הודיה של הנאשמת במשטרה; שקרי הנאשמת.

6. סניגורה של הנאשמת הבהיר, כי למעשה אין כמעט מחלוקת באשר לעובדות האירועים - לרבות באשר לעובדה שאכן יובאו סמים לארץ, אלא שהמאשימה לא הוכיחה מעבר לספק סביר ידיעה וכוונה פלילית של הנאשמת באשר לאירועים אלו. זאת, בין השאר, לאור המשקל המועט שיש ליתן לעדותה של ורד, אשר כל משמעותה היא מתן פרשנות סובייקטיבית שלה לאירועים שהתרחשו.

פרשת התביעה

עדותה של ורד חן

7. ורד חן העידה לראשונה בבית-המשפט בישיבת יום 28.5.19, שבוע לאחר שזכתה לשחרור מוקדם מהמאסר שהוטל עליה בגין פרשה זו. במהלך עדותה, כל הודעותיה הוגשו בהסכמה, אך בסופו של יום היא מסרה עדות מלאה וקוהרנטית בבית-המשפט.

8. ורד העידה, כי הכירה את ישראל דרך חברה משותפת ביוני 2015, הם היו בקשר תקופה קצרה ולאחר מכן הוא טס לחו"ל ביולי-אוגוסט 2015. הוא התחתן עם הנאשמת באוקטובר 2015, אך במהלך הקשר ביניהם לא סיפר שהוא מאורס, והיא גילתה זאת מאוחר יותר. בחקירה נגדית נשאלה שאלות רבות על אודות הקשר שלה עם ישראל והיא אישרה, כי אכן היו לה ציפיות כי יתפתח ביניהם קשר (פרוטוקול עמ' 92 שורות 1 - 3), וברגע שהבינה שהוא מאורס לנאשמת הסיפור נגמר והם המשיכו להיות בקשר בהודעות ובפייסבוק. לאחר מספר חודשים, הנאשמת שלחה לה בקשת חברות בפייסבוק, וכך הכירה אותה. בהמשך, הנאשמת הגיעה לישראל והן התחברו, יצאו ביחד והיו "ממש חברות" (עמ' 53 לפרוטוקול, שורות 1 - 5).

9. באשר לקשירת הקשר ורד העידה, שישראל פנה אליה והזמין אותה להגיע למרכז תיירות שלו, וזאת על בסיס יבוא סמים ארצה על-ידה. בחקירה נגדית הדגישה, שבאותה תקופה כבר לא היו לה ציפיות רומנטיות מישראל (פרוטוקול עמ' 95, שורות 13 - 23). לגופו של עניין העידה, שהתחמקה ממתן תשובה, אז ישראל שלח לה הודעה בפייסבוק "שאפרת עושה את מה שאני הייתי צריכה לעשות באירופה" (פרוטוקול עמ' 53 שורות 9 - 10). ישראל פנה אליה בהצעה בשנית כעבור כשבוע חודשים, כשבאותה תקופה ורד היתה בקשיים כלכליים. וכך המשיכה להעיד: "אמרתי לאפרת שישראל הציע לי לעשות את זה והיא אמרה לי כדאי לך, הוא רציני בעניין" (שם, שורות 12 - 13).

ישראל אמר לה שיש לו חבר בברזיל (ובהמשך הבהירה שמדובר בדני; שם, שורה 22). השניים עשו איתה שיחה קולית בוואטסאפ לוודא שהיא מודעת למשימה המוטלת עליה. לאחר תקופה, הנאשמת נתנה לה את הטלפון של דני, והן דיברו איתו יחדיו. דני שאל את ורד להסכמתה לביצוע המשימה, והנאשמת אמרה שישלמו לה 80,000 ₪ (שם, שורות

15 - 24). לבסוף, סוכם עם דני שישולם לה 100,000 ₪ (שם, שורה 26).

10. כעבור תקופה, הנאשמת אמרה לה שהולכים לחברת נסיעות להזמין כרטיס (שם, שורות 26-27), וכי את הכסף שהובטח לה תקבל לאחר שתחזור לישראל. באשר להכנות לטיסה העידה, שהנאשמת לקחה אותה לקנות מזוודה - ואף שילמה עבורה (פרוטוקול עמ' 114, שורה 25) ועזרה לה לארוז.

11. הנאשמת אמרה לה להגיד שאח שלה מתחתן בברזיל (שם, שורות 31-32). הנאשמת אמרה לה ספציפית לטוס בחברת טורקיש איירליינס ולא באל-על, ולשאול בחברת הנסיעות אם אפשר לשנות את הטיסות (עמ' 54 לפרוטוקול, שורות 1-2).

השתיים נסעו ברכבה של הנאשמת לסוכנות הנסיעות, לפי הנחיותיו של דני לנאשמת, וורד קיבלה 6000 ₪ במעטפה בדרך לסוכנות הנסיעות לצורך תשלום כרטיס הטיסה (ת/15 - קבלה על כרטיס הטיסה). היה חסר כסף לכרטיס אז שלחו לנאשמת כסף בווסטרן יוניון, והן המירו את הכסף לש"ח. עוד העידה: **"כל הזמן היא מנחה אותי מה להגיד בחברת נסיעות והיא בקשר עם דני ומעדכנת אותי בטיסות"** (שם, שורות 8-17). את כרטיס הטיסה רכשה ביום 31.1, והיא טסה יומיים לאחר מכן ביום 2.2 (פרוטוקול עמ' 55, שורות 3-4; חותמות מהדרכון - ת/16).

12. ישראל הנחה את ורד לחדש את הדרכון, ולצורך כך קיבלה מידיד שלה 150 דולר. הנאשמת אמרה לה שילכו למשרד הפנים לחדש את הדרכון, והן אכן נסעו יחדיו (פרוטוקול עמ' 54, שורות 24-28).

13. הנאשמת הגיעה אליה הביתה ועזרה לה לארוז את המזוודה. הנאשמת אמרה לה שתלך עם ג'ינסים וחולצות ולא עם גופיות כדי שלא יהיה לה מראה של "סטלנית", ושלא תשים צמידים שיבלטו. עוד העידה, שהנאשמת הסיעה אותה לשדה התעופה (פרוטוקול עמ' 55, שורות 14-23).

14. ורד העידה, כי הנאשמת ודני ידעו על הנסיעה לברזיל; חבריה ומשפחתה לא ידעו, היא אמרה להם שהיא טיסה לאיטליה כדי שלא יידעו שהיא טסה לברזיל (שם, שורות 25-27).

15. בהמשך החקירה הראשית, ורד העידה באשר לאירועים שהתרחשו בחו"ל עם נחיתתה בברזיל. בשדה התעופה חיכה לה אדם עם שלט, אשר לקח אותה לבית-המלון, והיא הודיעה על הגעתה לנאשמת, אשר הביעה דאגה לגבי הנעליים שלה, שנראות חשודות (שם, שורה 31; עמ' 56 שורה 1). על כן, ורד התקשרה לדני, ואותו נהג לקח אותה לקנות נעליים אחרות.

16. למחרת היום, אותו אדם לקח אותה לתחנת אוטובוס לצורך נסיעה לבוליביה, אדם אחר חיכה לה ביעד זה והיא המתינה בבית מלון. לאחר מספר ימים, פגשה את דני לראשונה, הוא הסביר לה מה יתרחש, למחרת פגשה את ישראל, והשניים לקחו אותה לצבוע את השיער ולחפש לה בגדים ש"תיראה טוב" בדרך חזרה. דני הסביר לה שיש סיכוי קטן שתתפס, וככל שזה יקרה עליה לומר שחשבה שיש לה במזוודה ויאגרות מזויפות.

- בהנחייתו של דני, השאירה את הטלפון בבוליביה, והוא נתן לה טלפון אחר (פרוטוקול עמ' 56, שורות 5 - 29).
17. בהמשך, דני הורה לוורד לשנות את כרטיס הטיסה מיום ראשון לרביעי, וורד עדכנה את הנאשמת שצריך לשנות את כרטיס הטיסה. הנאשמת שילמה הפרש של 100 דולר דרך סוכנות הנסיעות שהיו בה (שם, שורות 31 - 32). בהמשך, דני הורה לה לשנות את הכרטיס שוב ליום חמישי, על-מנת שתנחת ביום שישי והנחה אותה כיצד להתנהג בשדה התעופה. ורד העידה, שאינה יודעת מי שילם את ההפרש בפעם השנייה (פרוטוקול עמ' 57, שורות 5 - 6).
18. ורד העידה, שבהמשך נלקחה לבית של אדם בשם ג'וניור, שלמיטב הבנתה היה מעל דני בהיררכיה, אדם שנתן פקודות לעבריינים ששהו במקום. שם, החליפו בין המזוודות - הוציאו את הבגדים מהמזוודה שלה, ואז ראתה את המזוודה השחורה הגדולה איתה היא אמורה להיכנס לישראל. בהמשך, המזוודה נתקעה על מונית בדרך לברזיל, ודני אמר לוורד שהמזוודה תגיע אליה בהמשך. היא עלתה לאוטובוס בליווי האדם שהיה איתה בדרך, בביקורת הגבולות עשו עליה חיפוש מקיף, ולאחר מכן עלתה על מונית אחרת, כשבמהלך הנסיעה עדכנה את הנאשמת ואת דני שאיבדה את האדם איתו נסעה (שם, שורה 27). הנאשמת מסרה לוורד שיעדכנו אותה בהמשך מה קורה. לבסוף, מצאה את אותו אדם, אשר לקח אותה לבית-המלון (פרוטוקול עמ' 58, שורות 1 - 4). בהמשך, נסעה עם אותו אדם באוטובוס בברזיל, לבסוף הוא נעצר, אך דני שלח לה תמונה של אדם אחר אשר הביא לה לבסוף את המזוודה לבית-המלון האחרון בו שהתה בברזיל (שם, שורות 6 - 8).
19. ורד תיארה בעדותה, לבסוף, את כל הדמויות השונות אותן פגשה בברזיל ובבוליביה, ולשאלת הפרקליטה מי יודע ומעורב בכל השלבים מסרה: **"דני ואפרת יודעים על הכל, אני מעדכנת אותם על הכל. ישראל פחות יודע והם אמרו לי פחות לערב אותו."** (שם, שורות 15 - 16). רוב העדכונים נעשו באמצעות הודעות קוליות באמצעות הפלאפון שנשאר בבוליביה.
20. לפני הטיסה לישראל, ורד קיבלה הנחיות נוספות מדני באשר לאופן הלבוש, היא הלכה למספרה, וכן צילמה לדני את תכולת המזוודה תוך שהוא נתן לה הוראות באשר לאופן האריזה (תמונות המזוודה הוגשו וסומנו גר/3 - גר/7; השינוי של כרטיסי הטיסה - גר/13; כרטיסי הטיסה גר/21; תמונות של ורד לפני היציאה גר/22 - הכל בקובץ תמונות שסומן ת/17). הוסיפה, שדני הנחה אותה לקנות מנעול למזוודה, ואילו הנאשמת אמרה לא שלא תעז לקנות מנעול למזוודה (פרוטוקול עמ' 59, שורות 24 - 25).
21. באשר להגעה לישראל העידה, כי ידעה שאפרת תחכה לה בשדה, הן יקחו את המזוודה לנתניה, ומשם אנשים של דני - שאמורים היו להיות בתצפית - היו מתוכננים לאסוף את המזוודה (שם, שורות 30 - 31).
22. כשנחתה בשדה, עדכנה את דני באמצעות הודעות, והוא הנחה אותה למחוק את ההודעות ואת אנשי הקשר - וכך אכן עשתה לפני הביקורת של נציג המכס. במקביל, הודיעה לנאשמת שהיא נחתה. לבסוף, ורד אכן נתפסה עם הסם, ובתחילה טענה שהמדובר בויאגרות מזויפות, כפי שדני הנחה אותה. בהמשך, ורד שיתפה

פעולה עם המשטרה, סיפרה גרסת אמת, ויצאה עם השוטרים כדי לראות מי מחכה לה. עם זאת, חלפו שלוש שעות, ולכן האמינה שהנאשמת לא חיכתה לה, ואכן איש לא היה שם (פרוטוקול עמ' 60, שורות 1 - 17). חרף האמור, בחקירה נגדית אישרה לשאלות הסניגור, כי כשהיתה בחו"ל התקשרה לנאשמת כדי שתאסוף אותה, ועל כן למעשה לא היה לה כל תפקיד באופרציה בשלב ההמתנה (פרוטוקול עמ' 106, שורות 4 - 5).

23. במהלך החקירה הנגדית ורד אישרה, שהחברות בינה לבין הנאשמת היתה אינטנסיבית מאוד בתקופה הרלבנטית, הן היו בקשר יומיומי והיו יוצאות יחד למסיבות (פרוטוקול עמ' 70). הנאשמת היתה משתפת אותה במריבות שהיו לה עם ישראל, אשר כזכור התגורר בחו"ל בזמן שהנאשמת היתה בארץ (פרוטוקול עמ' 71, שורות 7 - 12), וורד מצידה שיתפה את הנאשמת בדברים אישיים שקרו לה (עמ' 74, שורות 19 - 28). בנוסף אישרה שכחברה, לעיתים היתה מתייעצת איתה לגבי המראה החיצוני שלה, וכי ידעה שלנאשמת יש ניסיון בהתארגנות לקראת טיסה, באריזת מזוודה ובהסדרת דברים בארץ (פרוטוקול עמ' 75, שורות 18 - 32).

24. ורד נשאלה שאלות רבות לעניין מצבה הנפשי, ומיזמתה מסרה, כי היתה מאושפזת בשנת 2015 (פרוטוקול עמ' 78, שורה 29). על הרקע האמור, בשלב המעצר ביקש סניגורה דאז לשלוח אותה לבדיקה פסיכיאטרית (נ/1 תעודת חדר מיון מיום 19.2.17, שם נמצא כי אין כל אינדיקציה למצב נפשי חריג). כפי שמסרה במהלך הבדיקה הפסיכיאטרית, גם בבית-המשפט העידה, שבשנת 2015 אושפזה עקב פרידה מחבר ולאחר שהשמיעה אמירות אובדניות, במהלך האשפוז לא נצפו תכנים פסיכויים והיא שוחררה לביתה, ולאחר מכן לא נטלה את הטיפול התרופתי שהומלץ עבורה בשל תופעות לוואי - והיא אף דיווחה על כך במהלך שני ביקורי המעקב שהיו לאחר מכן. מאז, חזרה לחיים רגילים, וגם במעצר ובמאסר לא נזקקה לטיפול. חרף השאלות הרבות אודות קשייה הנפשיים והמשבר הנפשי שחוותה בעקבות מצוקה על רקע של אהבה נכזבת, ורד עמדה על כך, כי לא ייתכן ששגתה בקריאת המציאות בכל הקשור למעורבות הנאשמת ביבוא הסמים (פרוטוקול עמ' 103, שורות 11 - 20).

25. בחקירה נגדית, לאחר שנשאלה מספר שאלות על אודות שינוי גרסתה באשר לתפקידה של הנאשמת בשעת ההמתנה בנתב"ג, השיבה ורד, בכנות, כי ייתכן ושגתה בקריאת המציאות על רקע המצוקה בה היתה נתונה (פרוטוקול עמ' 107, שורות 2 - 7). עם זאת, בחקירה חוזרת עמדה על גרסתה המקורית והמחישה כי לא ניתן היה לטעות בדבר תפקידה של הנאשמת במערך (ראו, למשל: **"היא אמרה לי שאני לא באמת טסה לטייל ושמחליפים לי את המזוודה"** - פרוטוקול עמ' 115, שורה 18).

26. במהלך חקירתה במשטרה, ורד שיתפה את החוקרים בתכתובות פייסבוק רלבנטיות תוך זיהוי כל המעורבים (ת/19; פרוטוקול עמ' 61 - 62). העידה, שעם מעצרה ביום שישי ובחקירתה הראשונה עדיין "לא עיכלה" מה קורה, ולכן לא אמרה את כל שהיה ידוע לה, לרבות לא לגבי הנאשמת (עמ' 63, שורות 5 - 6). ורד נחקרה שוב ביום ראשון, ואז כבר שיתפה בכל הפרטים. בנוסף, במהלך חקירותיה ביצעה עימות מול הנאשמת, אשר התפרצה כלפיה וקראה לה במיני שמות גנאי (ת/3, שורות 17 - 19). כמו כן, הושיבו אותן אחת מול השניה בפוסטה, והנאשמת אמרה לה: **"את לא יודעת עם מי יש לך עסק, למה דיברת."** (שם, שורות 21 - 22).

27. בהמשך חקירה ראשית, כשהתובעת רעננה זכרונה לגבי האמור בהודעותיה, העידה, שהיום בדיעבד היא מבינה את חלוקת האחריות בין המעורבים בצורה אחרת ממה שמסרה במהלך חקירותיה. לטענתה, כיום משוכנעת שהנאשמת ודני הם אלו שהיו מעורבים מאוד, והיא היתה בבחינת כלי עבורם, כשהיא עצמה פעלה מתוך דפוס של ריצוי (שם, שורות 24 - 31).

28. באשר לתפקידה של אפרת העידה:

"היא קראה לזה בתור עבודה שזה היה הקוד והיא אמרה לי שהם יסודיים במזוודות ושלא יראו את הסמים. היא אמרה לי מה להגיד בחברת נסיעות וקנתה לי מזוודה ועזרה לי לארוז. היא זו שהפעילה אותי מבחינתי. היום אני מבינה את מה שהיה... היא אמרה לי שהיא וישראל גם אמורים לקבל כסף על המשלוח הזה, אני 100 אלף ₪ והם אני לא יודעת כמה... אמרתי לאפרת שאני רוצה להחליף את צבע השיער והיא אמרה לי לחכות רק אחרי הטיסה, שלא כדאי להחליף עכשיו. היום אני מבינה למה כי בתמונה בדרכון אני עם שיער בלונדיני ושזה לא יהיה חשוד." (פרוטוקול עמ' 64).

עוד קיבלה הוראות מהנאשמת לא להיות יותר מדי בפייסבוק, ולא להיות מעורבת מדי בקבוצת הוואטסאפ שלהם, שכן סיפור הכיסוי היה שהיא באיטליה - וכך גם הנאשמת עצמה הודיעה לחברי הקבוצה (פרוטוקול עמ' 65, שורות 9 - 21).

29. ורד מסרה, כי בשני מקרים, למצער, הנאשמת התייחסה לסמים באופן מפורש: בתחילת הקשר, הנאשמת אמרה לה שהיא לא טסה באמת כדי לטייל, אלא טסה לעבוד, וכי היא חוזרת עם מזוודה אחרת: **"והיא אמרה לי שהם יסודיים במזוודות ושלא יראו את הסמים"** (פרוטוקול עמ' 64 שורות 3 - 4). יצוין, כי גם בחקירתה במסגרת מסרה תוכן זהה: **"אפי אמרה לי בשיחות לפני שהם מאד מקצועיים ומאוד קשה לגלות את הסמים"** (ת/23 שורה 32).

עוד העידה ורד, שהנאשמת סחרה בסמים בארץ והיא הצטרפה אליה; בהקשר זה, אמרה הנאשמת לוורד, שהחומר שהיא תייבא יותר טוב מהחומר שהיא מוכרת בארץ (פרוטוקול עמ' 63 שורות 9 - 10; ת/27 א' עמ' 36).

30. ורד היא אישה צעירה, אשר ללא ספק נוצלה על-ידי חזקים ממנה, כשאישיותה השברירית ניכרת לעין כל המתבונן בה - ועל כן, יש להניח, שגויסה לתפקיד בלדריה (כפי שהעידה גם החוקרת המרכזית בפרשה, אילנה קוסינובסקי - ע.ת.9, שהיא חוקרת מנוסה בימ"ר מרכז, בעמ' 131 לפרוטוקול שורות 12 - 18: **"...אני רוצה להיות זהירה, היא איזה אמצעי, היא ממש מבחינתי וכשאני רואה אותה ומנהלת איתה חקירות, אני מבינה שהיא מובלת... החליטו בשבילה ויזמו בשבילה... היא ממש בלדריה לכל דבר ועניין עם כל המשמעותיות").** במהלך עדותה בבית-המשפט התרשמתי, שענתה בכנות לכל השאלות - הן של הפרקליטה, הן של הסניגור, ותיארה באותנטיות ובפרוטרוט את פרטי המסע. עוד התרשמתי, כי תיארה באופן ישיר ובפשטות את חלקה של הנאשמת בפרשה, כשלבסוף אף מסרה, כי הנאשמת המתינה לה בשדה התעופה מתוך חברות, ולא כחלק מתפקידה במערך ייבוא הסמים. עם זאת, ורד נותרה עקבית בגרסתה באשר לתפקידה הברורים של

הנאשמת בכל הקשור לרכישת הכרטיס, הוצאת דרכון, רכישת המזוודות והאריזה - הכל תוך קשירת קשר ברור עם דני, בעיקר, ומתן הנחיות חד-משמעיות על-ידי הנאשמת כמי שמפעילה בלדרית סמים.

31. ההגנה לא הצליחה להביא אותי לשנות מהתרשמותי זו, בשל אשפוז פסיכיאטרי חד-פעמי בעקבות משבר, או בשל קשר רומנטי קצר שהיה לה עם ישראל. כאמור, ורד לא הסתירה נתונים אלו, ובעקבות הפרטים הרבים שמסרה בעדותה, אין מקום לטענה כי ייתכן ושגתה בקריאת המציאות לגבי תפקידה של הנאשמת במערך יבוא הסמים, אשר היה חד-משמעי וברור, באופן שלא ניתן לטעות בה.

32. עדויותיה של ורד אמנם הוגשו בהסכמה, אך אני רואה צורך להתייחס אליהן בהרחבה לאחר שהעידה. אומר רק, כי ורד נחקרה בשבע הזדמנויות (ת/22 - ת/27, ת/73 - לאחר מעצרו של דני טרייגר), וככלל מסרה גרסה עקבית (למעט בחקירה הראשונה, אז מסרה גרסה שקרית כפי שהנחו אותה מפעיליה), עליה חזרה בעדותה בבית-המשפט. במהלך החקירות, הצביעה לחוקרים על התכתבויות בפייסבוק, תמונות של הבחורים אליהם נחשפה בברזיל, מסרה מחברת שם רשמה טלפונים וכתובות, את הדרכון שלה, דייקה באשר לחלק של כל אחד מהמעורבים - ואף זיהתה אותם במסדרי זיהוי (ת/20, ת/21).

33. בין ורד לבין הנאשמת נערך עימות (ת/3), במהלכו ניתן להתרשם באופן ברור כיצד הנאשמת צורחת על ורד, מתקרבת אליה בצורה מאיימת, ולמרות זאת ורד מטיחה בה את כל השלבים בהם הנאשמת היתה מעורבות בקשירת הקשר ובדאגה לכך שיבוא הסמים אכן ייצא לפועל, כפי שהעידה בבית-המשפט.

34. לאור התרשמותי מוורד וריבוי הפרטים שמסרה - לרבות בחקירותיה, אני קובעת שמדובר בעדה אמינה, שאין לה כל אינטרס להפליל את הנאשמת, ושאין במשבר נפשי שחוותה בעבר כדי להעיב על מהימנותה. מעדותה של ורד והודעותיה במשטרה עולה, כי הנאשמת היתה שותפה לקשר, גם לאור העובדה שעסקה בתחום הסמים (פרוטוקול עמ' 63, שורות 7 - 10), יחד עם דני הנחתה את ורד באשר לשימוש בקודים ובכללי זהירות, סייעה לה בהכנות לטיסה, בחידוש הדרכון, ברכישת כרטיסי הטיסה ובשינוי מועד הטיסה חזרה, בקניית מזוודה, באריזת הבגדים, בהסעה לנתב"ג ובמתן כספים בעת הצורך. הנאשמת היתה מעודכנת על אודות האירועים בחו"ל, תוך שסייעה לוורד לבסס את סיפור הכיסוי שלה - לפיו שהתה באיטליה עם ידיד. כמו-כן, הנאשמת המתינה לוורד בנתב"ג עם שובה מחו"ל, אם כי לגישתה של ורד, ייתכן ופעולה זו היתה יותר במסגרת "חברית" מאשר "מבצעית" (ולכך אתייחס גם בהמשך בזיקה לגרסת הנאשמת).

ראיות מחזקות

35. ורד העידה לאחר שסיימה לשאת את מאסרה, בעיתוי אשר מאיין את החשד כי קיים אינטרס להפליל את הנאשמת. בכל מקרה, עדותה של ורד היא של שותפה מפלילה, וכזו על המאשימה להביא ראיות חיזוק לחיזוקה (על-פי סעיף 54א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971 [להלן: "פקודת הראיות"]. הלכה מבוססת היא, כי מידתו של החיזוק הנדרש עומדת ביחס ישיר למידת האמון שרוחש בית המשפט לעדות

השותף עליה מבוססת ההרשעה (ראו, למשל: ע"פ 4872/13 **תומר נחמני נגד מדינת ישראל** [26.1.14], בפסקה 26, שם נקבעו הדברים במצב שבו היתה דרישה לחיזוק "מוגבר", מאחר שהודעתו של השותף הוגשה מכוח סעיף 10א' לפקודת הראיות, חיזוק "מוגבר" אשר אינו דרוש בענייננו). אומר כבר, כי חרף התרשמותי כי ורד היא עדה אמינה, אשר היתה עקבית בגרסתה בחקירה ובבית-המשפט, המאשימה הציגה צבר ראיות מחזקות, שעומדות אף בנטל של חיזוק "מוגבר", וזאת בדמות ראיות חיצוניות המבססות את קרות האירועים. ייאמר, כי גם במהלך החקירה, כל האינפורמציה שמסרה ורד נבדקה על-ידי החוקרים, לרבות שינוי מועד הטיסה, בדיקת העברת כספים בווסטרן-יוניון, החלפות של ניידים, התנהלות בפייסבוק, וכפי שהגדיר אחד החוקרים המובילים בתיק - גיא רוזיליו (ע.ת.8), **"היא לא סתתה ולו במעט במה שהיא מספרת"** (פרוטוקול עמ' 171, שורות 25 - 32).

36. ורד העידה בדבר מעורבות של בחור בשם אלעד עייש בביתו של ג'וניור, שם הוכנה לה מזוודת הסמים. ואכן, על שקיות הסמים התגלה DNA של אותו אלעד עייש (ת/39, ת/40), אותו היא גם זיהתה במסדר זיהוי.

37. בוצעה חדירה לטלפון הנייד שנתפס ברשותה של ורד, שם עלה קשר בין ורד לישראל, בין ורד לג'וניור, ובין ורד ל"בני" - הוא דני טרייגר (ת/28). ההתכתבות בין ורד לבין דני מעלה, למשל, כי היא עדכנה אותו על אודות האירועים השונים עליהם העידה ואכן דובר על שינויים בטיסה.

38. עוד נמצאו בנייד תמונות של המזוודה, תמרוקים, אריזות ובגדים, צילומים עצמיים אותם שלחה על-מנת שהמראה שלה יהיה בטוח (ת/17).

39. תכתובת וואטסאפ עם סוכן הנסיעות אלי קרדינל אכן מעידה על כך, שמועד החזרה שונה פעמיים, כשעולה מתכתובת הוואטסאפ, שהנאשמת היא זו שהעבירה לו את הכסף עבור השינוי בפעם הראשונה, בדיוק כפי שהעידה ורד (ת/52, ובמיוחד עמ' 2).

40. לכל אלו יש לצרף את התנהלותה של הנאשמת, את פעולותיה ואת גרסתה המיתממת והלא אמינה שהשמיעה בבית-המשפט.

עדויות תביעה נוספות - התנהלות הנאשמת

41. אין מחלוקת שהנאשמת הגיעה בינואר 2017 לפיצוצייה בפולג נתניה לאסוף מעטפה ובה כסף, שאדם בשם שמעון אזולאי ז"ל השאיר לה. רון כהן (ע.ת.3) העיד, כי באותה תקופה שמעון אזולאי ז"ל, שהוא אדם "מעורבב", כלשון העד, ושהיה מגיע לעתים תכופות לפיצוצייה, ביקש ממנו לקחת מעטפה, וכי "בחורה" אמורה להגיע בחצי השעה הקרובה לאסוף אותה (פרוטוקול עמ' 133, שורות 29 - 32). אותה "בחורה" - היא הנאשמת, אכן הגיעה, לקחה את המעטפה, ספרה את הכסף, ואף אמרה לעד את סכום הכסף במעטפה כי

אזולאי ביקש שתגיד את הסכום. אזולאי הגיע עשר דקות לאחר מכן, והעד אישר שאכן היא לקחה את הכסף (פרוטוקול עמ' 134, שורות 1 - 6). מהודעתו של אזולאי ז"ל עולה, שהיה בקשר תמידי עם דני טרייגר, בין השאר על רקע הלוואות שדני לקח מאזולאי. הרקע לאיסוף המעטפה, עליה העיד רון כהן, הוא שדני ביקש מאזולאי להשאיר כסף בפיצוציה בשווי ₪ 60,000 בתוך מעטפה עליה היה רשום "מדני", אותה אספה לבסוף הנאשמת (הודעת שמעון אזולאי ז"ל, אשר נחקר כחשוד - ת/69 שורות 65 - 90).

42. העידו מספר עדים - חבר משותף בקבוצת מסיבות וחברי ילדות של הנאשמת. אחד מהם - אורי גרוס (ע.ת. 6) העיד שוורד היתה "סנג'רית" של הנאשמת, בחורה חלשה שאינה מסוגלת להתמצא בדברים בסיסיים, ואפילו הוגדרה כילדה "גבולית" (פרוטוקול עמ' 139 שורות 4 - 6; עמ' 140 שורה 7, 26 - 27; עדות ברק אלקיים (ע.ת. 4), עמ' 124 שורה 7).

43. כזכור, לפי עדותה של ורד, הנאשמת הורתה לה מה לומר לחברים ולמשפחה. הנאשמת ביססה את סיפור הכיסוי בקבוצת הוואטסאפ המשותפת של החברים, לפיו נסעה לאיטליה עם ידיד, והנאשמת לא חשפה בפניהם את האמת גם לאחר שידעה על המעצר, חרף דאגת החברים (פרוטוקול עמ' 139, שורות 12 - 18; עדות אביה של ורד באשר לסיפור הכיסוי - נ/7, שורות 4 - 6; האזנת סתר לשיחה בין הנאשמת לבין אורי גרוס - שיחה 23 בת/41).

גרסת הנאשמת במשטרה

44. התנהלות זו, שהיא חלק ממכלול שיפורט להלן, מחזקת את ראיות התביעה, ומובילה אותי לבחון את גרסאותיה של הנאשמת במשטרה ועדותה בבית-המשפט.

45. יצוין, כי לאחר שוורד מסרה את גרסאותיה ואלו נבדקו, בוצעה האזנת סתר לטלפון של הנאשמת (התוצרים - ת/41 - ת/43). החוקר רוזוליו העיד, כי גם אם לא עלו אמירות "חד-ערכיות" שקשרו את הנאשמת לאירועים, הרי שבשיחות אלו היא נשמעה מאוד מאוד לחוצה, החוקרים בחנו את ההתנהלות שלה והסיקו שהיא "נתפסה על חם", ולבסוף עצרו אותה (פרוטוקול עמ' 172, שורות 2 - 5).

46. הנאשמת נחקרה לראשונה על-ידי החוקר רוזוליו ביום 26.2.17. בחקירה זו תיארה, בין השאר, כי ישראל - בעלה דאז, ביקש ממנה לסייע לוורד בכל מה שצריך לקראת הטיסה שלה, לרבות הוצאת דרכון וכרטיס, והיא לא שאלה את ישראל מדוע הוא מבקש זאת ממנה (ת/1, שורות 47 - 57). ואכן, ורד ביקשה סיוע בהארכת הדרכון, והנאשמת הלכה איתה למשרד הפנים - גם על-מנת לסדר סידורים שלה.

דני (שאותו אינה מכירה, אלא רק דרך שיחות טלפון) גם הוא נכנס לתמונה מתי שהוא לאחר מכן, התנהלו ביניהם מספר שיחות במשך כחודש, והוא סיפר לה שהציע לוורד הצעת עבודה דרכה תוכל ורד להרוויח ₪ 80,000 - ₪ 100,000. ורד לא היתה מופתעת, ודני ביקש מהנאשמת לבדוק אם היא רצינית ואכן מוכנה להגיע לברזיל (שורה 82).

הנאשמת אכן הלכה עם ורד לקנות כרטיס טיסה בהוראתו של דני (שורה 84), אך סוכנות הנסיעות נבחרה באופן אקראי.

בנוסף, ביום הטיסה ורד אמרה לה שאין לה מזוודה וביקשה מהנאשמת שתעזור לה לקנות מזוודה, ובהמשך, לאחר שורד קנתה נעליים ותיק רחצה, החזירה את ורד הביתה, ורד התארגנה עם הדברים האחרונים שלה, והנאשמת לקחה אותה לשדה התעופה.

בהמשך החקירה, מסרה הנאשמת שלאחר הטיסה הדברים נראו לה מוזר, שכן ורד התקשרה אליה מתחנה מרכזית או מטלפון ציבורי בטענה שאין לה פלאפון, אין לה כסף והיא לבד, והיא אף התקשרה אליה מבוהלת לאחר שסיפרה שמטרה עשו חיפוש על האוטובוס שהיתה עליו. הנאשמת הבטיחה שתדבר עם ישראל או עם דני, אך היא לא תפסה אותם וחזרה ושוחחה עם ורד בטלפון ציבורי על-מנת לנחם אותה. כל רצונה היה לסייע לוורד (שורות 118 - 124). בנוסף, הנאשמת אישרה, שוורד שלחה לה תמונות סלפי שלה במלון על-מנת להראות לה שצבעה את שיערה (שורה 130).

בחקירה זו, הנאשמת היא זו שמספרת שדני הוא שביקש ממנה להביא את ורד משדה התעופה (שורה 152).

הנאשמת מסרה עוד, כי ורד ביקשה ממנה לשנות את כרטיס הטיסה ולשלם 100 דולר עבור שינוי המועד, וכעבור יומיים, הנאשמת אכן ביצעה זאת.

ביום שהגיעה לשדה התעופה לאסוף את ורד, דני התקשר אליה מספר פעמים לוודא שורד נחתה בשלום וביקש להודיע לו כשהיא תנחת. כשראתה שוורד מתעכבת, הנאשמת התקשרה לדני לשאול מה קורה איתה, הוא אמר לה להמתין עוד קצת, ולאחר שוורד לא יצאה, אמר לנאשמת לחזור הביתה ולא לדבר איתו (שורות 169 - 173). לנאשמת לא היה כל הסבר מדוע לא ערכה בירור עם איזה שהוא גורם מה אירע לוורד, אלא פשוט עזבה את השדה (שורות 210 - 211).

הנאשמת מסרה בחקירה, שבתחילה התכתבה עם דני בוואטסאפ, אך לאחר שחשדה שמשו לא כשר היא מחקה אותו, והתכתבה איתו "בטלפון השחור" (שורות 187 - 188). כמו-כן, היא מחקה את תכתובות הוואטסאפ עם ורד (שורה 191).

47. בשלב מסוים בחקירה, למעשה הודתה הנאשמת ב"עצימת עיניים" לכך שמשו לא כשר במתרחש, ולשאלות החוקרים אישרה, שלאחר הטיסה התחילה "לחבר את הדברים" (תמלול החקירה, ת/א', עמ' 160 שורה 25), וכי גם בשלב בו דובר על הסכום עבור העבודה עלה בה חשד (שם, עמ' 161, שורה 23). עם זאת הדגישה, כי היתה "הבורג הכי קטן במערכת" (שם, עמ' 163, שורה 30), וכי דני הוא שהפעיל אותה.

החוקר רוזוליו הקשה על הנאשמת ושב ושאל מתי הבינה הנאשמת שמדובר בסמים; ועל כך השיבה הנאשמת: "בנסיעה שלה" (שם, עמ' 164 שורה 11), כשהסבירה שחשה את הלחץ של דני, ששאל את הנאשמת איך ורד נראית, איך השיער שלה נראה, וכך "**התחלתי לעשות אחד ועוד אחד והתחלתי להבין לבד, כי אני לא בחורה מטומטמת**" (שם, שורות 22 - 23). לקראת סוף החקירה הודתה, שעוד מההתחלה, ועוד לפני שדני העלה את הסכום עבור העבודה ל-100,000 ₪ הבינה שמדובר בסמים (שם, עמ' 165, שורות 29 - 33).

48. אני מקבלת את גישת ב"כ המאשימה לפיה, למעשה בחקירה זו מסרה הנאשמת "ראשית הודיה" לידיעה כי מדובר בעסקת סמים עוד בתחילת הקשר מול דני וורד. עם זאת, סיפרה סיפור לא הגיוני ומיתמם אשר אינו מתיישב עם השכל הישר: הכיצד לא ידעה אודות מהות העבודה בה מעורבים בעלה וחברה קרובה שלה? מדוע סייעה לה רק כחברה טובה בהתארגנות לנסיעה, ולעומת זאת לא ערכה כל בירור כאשר חברתה הטובה לא יצאה משדה התעופה? מדוע שיתפה פעולה בצורה כל כך הדוקה עם דני, אדם שכלל אינו מוכר לה אישית, מקבלת את הוראותיו, אוספת את הנאשמת מהשדה ומצויה איתו בקשר טלפוני הדוק בשעת הנחיתה? נדמה שהמענה ברור, כאשר התשובה היחידה שיכולה להסביר התנהלות זו היא בכך, שהנאשמת אכן ביצעה את כל הפעולות כקושרת ומבצעת בצוותא עם דני, והיא היתה מהמפעילים של ורד בארץ.

49. בחקירתה השנייה מיום 1.3.17 הנאשמת חזרה בה ומסרה, כי לא היה לה מושג מה היתה מטרת הנסיעה של ורד, אין לה כל קשר ליבוא הסמים, והיא "שעיר לעזאזל" בפרשה (ת/2, שורות 2 - 4). את מעשיה הסבירה כך: "**אני פשוט חברה טובה שרציתי לעזור לה לטוס לחו"ל**" (שורה 5). כמו-כן, בחקירה זו מזערה את הקשר עם דני.

50. באותו יום, התקיים העימות (ת/3), במהלכו, חרף צעקותיה של הנאשמת, ורד כאמור נותרה עקבית בגרסתה, והנאשמת חזרה על גרסתה לפיה עזרה לוורד מתוך טוב לב לבקשתו של בעלה.

51. הנאשמת נחקרה שוב יום למחרת (ביום 2.3.17 - ת/4). תיארה את ההיכרות עם דני דרך בעלה, ואת העובדה שלא הכירה אותו פיסית, כשדני הציע להם לעשות עסקים יחדיו.

בחקירה זו, מספרת הנאשמת שבעלה, ישראל, נשא עונש מאסר בפועל בצ'ילה בין השנים 2008 - 2012 בגין ביצוע בלדרות סמים, ובארץ נשא מאסר בפועל בגין ביצוע עסקאות סמים, השתחרר במרץ 2015, ובאוקטובר 2015 השניים נישאו (שורות 17 - 18). שוב תיארה את כל השתלשלות העניינים של ההיכרות בין דני לבין ורד סביב "עבודה" בברזיל.

על-פי גרסה זו, ולעומת מה שמסרה בחקירתה הראשונה, הפעם מסרה שדני הוא שכיוון אותה לסייע לוורד לקנות כרטיס טיסה בסוכנות ספציפית ברחוב בן-יהודה, ואף נתן לה הוראה מפורשת לרכוש כרטיס טיסה של "טורקיש איירליינס" (שורות 21 - 39). ורד הגיעה לסוכן עם מעטפה ובה סכום כסף (3000 דולר) שנשלחה על-ידי דני, אותה אספה עבורה הנאשמת מקיוסק בפולג. לטענת הנאשמת, לא סיפרה בחקירות קודמות על הקיוסק, שכן מדובר באנשים "מפוקפקים" (שורות 279 - 273). הנאשמת מסרה לוורד את המעטפה - והוציאה 500 דולר על-פי הוראה של דני, שביקש מהנאשמת לשמור עבור ורד את הכסף לנסיעה (שורות 58 - 59). בהמשך, השניים קנו מזוודה יחדיו והנאשמת שלחה מזוודה נוספת עם ממתקים עבור דני (שורות 62 - 66).

כן הזכירה, ששני חברים של דני היו אמורים לאסוף את ורד בנתב"ג עם נחיתתה חזרה, דני סיפר לנאשמת שורד לא מרגישה נוח עם הסיפור הזה, והנאשמת הציעה לדני כי היא תאסוף אותה (שורות 76 - 80), אך דני התעקש שבכל זאת גם שני החברים שלו יגיעו. לבסוף, ראתה שורד לא יוצאת, התקשרה לדני לשאול מה קורה, ודני אמר לנאשמת שכנראה יש בעיה, עצרו את ורד במכס, הוא ניתק את הטלפון ולא חזר לנאשמת (שורות 83 - 92).

הנאשמת אישרה, שבזמן הנסיעה של ורד, היא מסרה בקבוצת הוואטסאפ של החברים המשותפים שוורד באיטליה.

לטענתה, "זרמה" עם ורד, שכן דני הנחה אותה למסור כך (שורות 98 - 99).

לשאלת החוקר, הנאשמת מסרה, כי החלה לחשוד שמשהו אינו כשורה כשוורד התקשרה אליה מתחנת אוטובוס ברזיל מבוהלת ולחוצה, היא התקשרה לדני כדי שיסייע לה, והוא פלט שמישהו שם לא עושה את העבודה שלו כמו שצריך (שורות 122 - 130). לאחר מכן שוחחה עם ישראל, שאמר לה "שיכול להיות שהם עושים שם משהו", והנאשמת סברה שמדובר בהעברה של יהלומים או כסף (שורות 132 - 134).

הנאשמת אישרה שלאחר שוורד חזרה ארצה היא היתה לחוצה והתקשרה לשני חברים שלה, שכן חששה שהסתבכה מאחר שסייעה לורד בהכנות לטיסה (שורות 173 - 180).

לטענתה, את אנשי הקשר מחקה מתוך לחץ חברתי וחשש ולא על-פי הוראותיו של דני, ואת התקשורת עם ישראל, בעלה, מחקה בטעות (שורות 200 - 201).

הנאשמת עומתה בחקירה עם כל הראיות הנסיבתיות ועדותה של ורד, אשר הפלילה את הנאשמת כמי שהפעילה אותה יחד עם דני - והיא נותרה בגרסתה, תוך מסירת מיני תירוצים, כגון שדני ניצל את טוב ליבה ואת רצונה שיעזור לבעלה (שורות 257 - 260).

הנאשמת אישרה בחקירה זו, כי השתמשה בסמים (לרבות בסם מסוג קוקאין), אך הכחישה שסחרה בסמים, אם כי לעיתים רכשה סמים עבור חבר (שורות 109 - 120; 288, 292 - 294).

52. בחקירה החמישית - והאחרונה - מיום 6.3.2017 (ת/5) נשאלה הנאשמת שאלות רבות אודות איסוף הכסף מהפיצוייה. הנאשמת אישרה לבסוף, כי שיקרה כשמסרה שוורד שילמה עבור כרטיס הטיסה בסוכנות הנסיעות וכי האמת היא שהטיסה שולמה מהכסף שהיה במעטפה אותה אספה מהקיוסק בפולג (שורות 20 - 22). עוד הוסיפה, כי למעשה אספה שתי מעטפות, ויום למחרת דני הנחה אותה למסור מעטפה לאדם אותו פגשה ברכבת לפי הנחיותיו של דני (שורות 103 - 109).

החוקר הטיח בנאשמת את מכלול הראיות הנסיבתיות, אך היא הכחישה כל מעורבות בפרשה, טענה שלא ידעה ולא יכולה היתה לדעת שהמדובר בעסקת סמים, לא נדלקה לה "נורה אדומה", אך לא היה לה כל הסבר ל"משולש" היחסים בינה לבין ורד לבין דני.

53. עיננו הרואות, כי הנאשמת לא מסרה גרסה עקבית במשטרה ולא סיפקה הסברים משכנעים לתמונה שהתגלתה לעיני החוקרים, ולפיה: לנאשמת יש רקע אישי של שימוש חברתי בסמים, לבעלה - המצוי בבוליביה - עבר מכביד בביצוע עבירות סמים, הוא זה שמבקש לדאוג לוורד לטיסה לברזיל, מחבר את ורד לדני, דני מבקש מהנאשמת לסייע לוורד ברכישת כרטיס, מכווין את הנאשמת ואת ורד לסוכנות נסיעות ספציפית ולטוס בחברה ספציפית, דני מבקש מהנאשמת לאסוף מעטפה בקיוסק בפולג מקרב אנשים שנראים לנאשמת "מפוקפקים", דני נותן הוראות לוורד כיצד להתאפר ולהתלבש - כאשר ורד שולחת את התמונות לנאשמת, הנאשמת רוכשת עם ורד מזוודה, ורד מתקשרת אליה מחו"ל ברגעי לחץ, הנאשמת ממתינה לוורד בנתב"ג ועוזבת את המקום ללא כל בירור נוסף כשהיא נוכחת שורד לא מגיעה, והיא מסתירה את יעד הנסיעה האמיתי של ורד מהחברים המשותפים.

54. חוסר האמינות של הנאשמת זועק מבין החקירות, והדברים באו לידי ביטוי באופן מובהק בשעת עדותה בבית-המשפט.

פרשת הגנה: עדות הנאשמת בבית-המשפט

55. הנאשמת העידה בישיבת יום 24.9.20. בחקירה ראשית סיפרה שהיא בת 41, כיום מעדיפה שלא להשתמש בשם המשפחה של ישראל בעלה (שלום), בעלת תואר בכלכלה וניהול. בשנים האחרונות עסקה במכירות של קוסמטיקה ועיצוב תכשיטים בארצות-הברית (עמ' 180 לפרוטוקול, שורות 16-19).

את בעלה, ישראל, הכירה בשנת 2012 כשהייתה בביקור בישראל, הקשר היה בתחילה שטחי, אך התהדק בשנת 2015, לאחר שהיתה במערכת יחסים הרסנית עם בחור אחר. כיום מרגישה שהקשר עם ישראל (בעלה) הוא טעות חייה, כועסת על עצמה שהוא הולך אותה שולל.

56. הנאשמת העידה על אודות הקשר עם ורד, אשר הכירה את בעלה ישראל עוד לפני. במהלך החקירה הופתעה לגלות שאף היה ביניהם קשר רומנטי (עמ' 181 לפרוטוקול, שורות 30-32). תיארה, שהקשר של ורד עימה החל בשנת 2015 דרך הפייסבוק, הן הפכו לחברות קרובות - כשהקשר ביניהם היה יומיומי, ואינה יודעת מדוע ורד מעוניינת להפליל אותה (עמ' 182 לפרוטוקול, שורות 2 - 18). הנאשמת הכחישה את התיאור של קבוצת החברים שהעידו בבית-המשפט, לפיו ורד היתה "הסנג'רית" שלה (עמ' 183 לפרוטוקול, שורה 22).

57. בחקירה ראשית חזרה הנאשמת על עיקרי גרסתה לפיה הכחישה כי הפעילה את ורד במסגרת התוכנית לייבוא סמים לישראל וטענה שהיתה "בהלם" כשעומתה עם חשדות אלו. לטענתה, יש לה הרבה ניסיון בטיסות, ועל כן סייעה לוורד, חברתה הטובה, בפעולות כמו ארגון מזוודה והארכת דרכון. הבהירה, שוורד התקשרה אליה יום אחד ושאלה אותה למעשיה, הנאשמת השיבה לוורד שהיא נוסעת למשרד הפנים להוציא תעודת זהות, ורד שאלה אם יכולה להצטרף אליה לצורך הארכת הדרכון, והיא אספה את ורד (עמ' 184 לפרוטוקול, שורות 1-12; הוגש נ/5 - תעודה המעידה על אזרחות ישראלית, הונפק ביום 2.1.17, עם הפניה לדרכונה של ורד שהונפק באותו היום).

58. הנאשמת התבקשה להסביר את החשד שהוטח כלפיה, לפיו עלה חשש לבריחתה מישראל בעקבות המעצר של ורד. הנאשמת הסבירה, שמרכז החיים שלה היה בהוואי, היא מחזיקה בגרין קארד ונדרשה לצאת את הארץ לצורך הארכתו. הנאשמת הגישה תכתובת דואר אלקטרוני בינה לבין עורכת דינה בנושא הגרין-קארד שהחלה עוד באוקטובר 2016 (נ/6) המבססת, לגישתה, טענה זו. הנאשמת העידה, שהקשר בינה לבין עורכת הדין התחדש לאחר חודשיים ב-16.2.17, כשעורכת הדין יצרה קשר ושאלה אם להמשיך את התהליך ומתי היא אמורה לחזור (עמ' 185 לפרוטוקול, שורות 6-7). עורכת הדין אמרה לה בשיחה שעליה לחזור עד ליום 28.2.17 לארצות הברית על מנת להמשיך את התהליך והיא התארגנה לקראת נסיעה לארה"ב (עמ' 185 לפרוטוקול, שורות 12-13).

59. הנאשמת התבקשה להעיד על אודות הגעתה לנתב"ג לאסוף את ורד וסיפרה, כי יום לפני נחיתתה, ורד התקשרה אליה בווטסאפ וביקשה ממנה שתאסוף אותה, והנאשמת השיבה שתעלה על רכבת ושתאסוף אותה מתחנת הרכבת, אך לבסוף, בעקבות תחנוניה של ורד, הסכימה לאסוף אותה משדה-התעופה. היא המתינה לה זמן רב, כשעתיים-שלוש, עד שהחלה לחשוב שככל הנראה היא עצמה התבלבלה ובעצם ורד נוחתת בשבת. כשניסתה להתקשר לוורד היא לא הייתה זמינה, ועל כן החליטה לעזוב את השדה (עמ' 185 לפרוטוקול, שורות 15-22). לאחר מכן, תיארה את חששותיה בעקבות הלחץ של החברים שסביבה, לאחר שנודע שורד נעצרה על יבוא קוקאין.

60. הנאשמת חזרה על כך, שלא ידעה שוורד נוסעת לייבא סמים, אלא שהיא חיפשה שינוי בחיים ורצתה לנסוע קצת לחו"ל כדי לשנות אווירה (עמ' 186 לפרוטוקול, שורות 12-13). לא עלה בליבה כל חשד סביב ההתנהלות המתוארת - פניה לאדם ולהציע לו עבודה, לרכוש עבורו כרטיס טיסה וליתן לו סכום כסף לצורך התחלת המסע, שכן זה הוא אורח החיים אותו הכירה מארה"ב. הכחישה כל קשר לסמים, ותיארה עצמה כ"ילדת טבע, בעלי חיים ומסיבות", כשבעברה נתקלה בסמים - אך לא משהו חריג מהרגיל (עמ' 186 לפרוטוקול, שורות 18-25). לטענתה, לא ידעה על העיסוק של ישראל, בעלה, בעולם הסמים, ונאלצה לגלות עליו דברים רבים שלא ידעה עליהם לאחר מעצרה.

61. במהלך החקירה הנגדית, עומתה הנאשמת עם סתירות בין עדותה לבין האמור בעדותה בחקירה ראשית, וכן עם חוסר ההגיון הטמון בגרסתה.

62. כך, למשל, עומתה עם הכחשתה כי יש לה רקע של סמים, לעומת אמירותיה בחקירתה (ת/4) לפיהן היא "עושה" רק שני סוגים - "אסיד" ומדי פעם "קוק". הנאשמת השיבה שהייתה בסערת רגשות ואין לה יכולת להיכנס לדקויות של אמירותיה באותו יום, אבל היא אכן התנסתה בשימוש. עם זאת, הדגישה שמעולם לא מכרה סמים בישראל (עמ' 188 לפרוטוקול, שורות 1-8), וכשהתובעת עימתה אותה עם דבריה של ורד ואמירותיה שלה, לפיהן העבירה פעם אחת שקית של סמים לחבר בתמורה לכסף - הסבירה הנאשמת, שוב, כי היתה בסערת רגשות במהלך החקירה (עמ' 188 לפרוטוקול, שורות 17-18).

63. חרף הלחץ בו היתה נתונה, הנאשמת אישרה, שאכן מסרה שעזרה לוורד להתארגן לטיסה כעזרה חברית, מסרה אמת במהלך חקירותיה, אך ישנם משפטים שהוצאו מהקשרם או שמסרה אותם מתוך לחץ, שכן זו היתה הפעם הראשונה שלה בתחנת משטרה (עמ' 189 לפרוטוקול, שורות 12-15).

64. לבסוף, במהלך החקירה הנגדית, אכן אישרה שהשתמשה ב"אסיד" ו"קוק" במסיבות שבהן היו סמים, אך ב-MDMA לא השתמשה (עמ' 190 לפרוטוקול, שורות 30-32). התובעת עימתה את הנאשמת עם שיחה שנקלטה במהלך האזנת סתר (שיחה 183), בה נשמע גבר שאומר ש - 2.5 ק"ג MDMA זה מיליון ₪, והתבקשה להסביר את השיחה. הנאשמת השיבה, שהמדובר באדם שאינו קשור אליה, והשיחה אינה קשורה אליה (עמ' 191 לפרוטוקול, שורות 5-6). כמו-כן, הכחישה את אמירותיה של ורד לפיהן נסעה עם הנאשמת לתל-אביב ולאזור המרכז, אז מכרה הנאשמת קוקאין. חזרה על כך, שאין לה כל הסבר מדוע ורד מעלילה עליה, שכן היו

חברות קרובות.

65. בנוסף העידה, כי לא ידעה על עיסוקו של ישראל בסמים (שם, שורה 30), שאז עומתה עם אמירותיה בחקירה (ת/4), שם סיפרה על השנים שישראל נשא מאסר. הנאשמת השיבה שאינה זוכרת זאת, ובכל מקרה ישראל סיפר לה על כך לאחר שוורד נעצרה (עמ' 192 לפרוטוקול, שורות 1-5) - אם כי לא זכרה את תוכן השיחה. למרות שבחקירה מסרה בדיוק את מועדי השחרור שבהם ישראל השתחרר ממאסר, בבית-המשפט לא זכרה זאת. הנאשמת שוב סירבה להתייחס לתוכן החקירה בטענה שאינה זוכרת מה מסרה בחקירה והוסיפה, כי לא היתה נישאת לישראל לו ידעה מידע זה - שכן אין לה כל קשר לעולם הסמים. כמו-כן מסרה, שרק מאוחר יותר נודע לה שישראל הורשע בפרשיה (עמ' 194 לפרוטוקול, שורות 20 - 23). לנאשמת לא היה כל הסבר מדוע ישראל לא מסר בחקירותיו שלו כי אשתו תמימה ואינה קשורה לפרשה וזעק לחפותה (עמ' 195 לפרוטוקול).

66. הנאשמת עומתה עם "ראשית הודיה" שמסרה בחקירתה הראשונה (ת/1) ממנה משתמעת "עצימת עיניים" ולמצער חשד שלה כי "הצעת העבודה" לוורד היא חלק ממיזם מפוקפק. הנאשמת הסבירה שמעולם לא חשבה שמדובר בסמים, ומסרה את הדברים בחקירה ראשונה במהלכה "הכניסו לה כל מיני דברים לראש" ולבסוף מסרה לחוקרים את מה שרצו לשמוע (עמ' 197 לפרוטוקול, שורות 28-32). חזרה על כך, שסמים הוא לא חלק מהעולם שלה, לא חלק מהסביבה שלה, ובסך הכל היא בחורה תמימה שכל רצונה היה לסייע לחברה שלה (עמ' 199 לפרוטוקול, שורה 2). בהקשר זה הסבירה עוד, שדני הצטייר כחבר טוב, היה בקשר עם בעלה ודאג לישראל, וידעה שלדני יש מלוונות נופש של ישראלים. בסוף החקירה הראשונה, אחרי שניסו לסובב כל דבר אפשרי, מבלבול, חוסר ריכוז ותשישות נפשית, אמרה את הדברים שאולי רצו לשמוע (עמ' 199 לפרוטוקול, שורות 18-24).

הנאשמת עומתה עם העובדה שחזרה על הדברים גם בחקירה שניה (ת/2), והיא חזרה על כך כי החוקרים הובילו אותה למתן תשובות אלו.

67. הנאשמת עומתה עם הקשר בין ישראל לבין ורד והסבירה, כי ישראל הציע לוורד את עזרתה של הנאשמת כמי שמבינה בטיסות. ורד סיפרה לה, שהיא מתכננת לעבוד באתר תיירות, וטסה כדי לבדוק את האופציות. הוסיפה, שישראל אמר לה שהציע עבודה לוורד, אך הוא לא פירט (עמ' 202 לפרוטוקול, שורה 5). בהמשך הוסיפה, שישראל אמר לה שדיבר עם ורד ושאל אותה אם מעוניינת להיות עובדת באתר נופש של דני בברזיל, ואז דני נכנס לתמונה. מעבר לכך, לא פירט. לאחר מכן דני דיבר איתה ואמר שהם הציעו לוורד עבודת ניהול בברזיל, ושהנאשמת תבדוק אם ורד רוצה לעבוד. לאחר מכן דני אמר לה שתמסור לוורד שהיא יכולה להרוויח 80 אלף ₪ ושתראה אם היא רצינית. כעבור מספר ימים דני אמר שתגיד לוורד שזה יכול להיות גם עד 100 אלף ₪ (עמ' 202 לפרוטוקול, שורות 14-25). לנאשמת לא היה הסבר מדוע לא מסרה בחקירה שלוורד הוצע לעבוד בבית מלון (עמ' 203 לפרוטוקול, שורות 29-30), ובהמשך העידה, כי למעשה לא התעניינה באיזה תחום ורד הולכת לעבוד (עמ' 204 לפרוטוקול, שורות 8-10).

לשאלתי - מדוע הנאשמת היא זו שצריכה לתווך בין השניים, השיבה הנאשמת, שבגלל שהיא היתה בארץ ודני ידע שהיא

חברה של ורד, הוא ביקש שתבדוק אם היא רצינית ורוצה לבוא.

68. כשנשאלה לגבי אופיה של ורד, תיארה היא את ורד כ"עלה נידף ברוח", אך הכחישה כי היא בחורה דלה ותיארה אותה כבחורה חייכנית וחברותית (עמ' 203 לפרוטוקול, שורות 4-6). הסבירה, שורד נזקקה לעזרתה, שכן אין לה ניסיון בטיסות (שם, שורה 8). לגרסתה, היא הכירה את ורד כבחורה שונה מזו שהצטיירה במהלך עדותה בבית-המשפט, ושללה את תיאורו של אחד מהעדים שתיאר את ורד כ"מי שלא יודעת מימינה ומשמאלה" ובוודאי לא בחורה שתנהל בית מלון (פרוטוקול עמ' 203). חזרה על כך, שלא היתה לה כל דרך לדעת שוורד הולכת לייבא סמים, כל שעשתה הוא לסייע לה לפני הטיסה בהתארגנויות ולומר לה אם נעליה ובגדיה מתאימים למזג-האוויר (עמ' 203 לפרוטוקול, שורות 20-24).

69. הנאשמת העידה, שלא ראתה את דני ואינה מכירה את ההיסטוריה שלו. דני היה איש הקשר שלה לאתר את ישראל בעלה, בזמנים שהיה נעלם (עמ' 204 לפרוטוקול, שורות 25-26).

70. הנאשמת העידה בתחילה, כי אינה זוכרת כיצד הגיעו לאותה סוכנות נסיעות, ובהמשך מסרה, כי זוכרת שוורד אמרה שיש סוכנות נסיעות בתל-אביב בבן יהודה וביקשה מהנאשמת שתבוא עימה (עמ' 207 לפרוטוקול, שורות 19-22).

הוטח בה, שבחקירה הראשונה אמרה שהגיעה לסוכנות הזאת במקרה, ולעומת זאת בחקירתה מיום 2.3 (ת/4) מסרה שדני אמר לה ללכת לסוכנות הספציפית הזאת, ושלה כתובת של סוכן ספציפי. הנאשמת השיבה שלא זוכרת איך דני נכנס לתמונה. יכול להיות שוורד אמרה לה, ובכל מקרה אינה זוכרת (עמ' 207 לפרוטוקול, שורות 27-28). עוד עומתה הנאשמת עם גרסתה בחקירה הראשונה, שם מסרה, שוורד הציעה את הסוכנות ושהיו ברשותה 2000 דולר; הנאשמת השיבה שבחקירה ראשונה היתה נסערת, טרם נועצה עם עורך-דין, ורק כשקלטה את התמונה החליטה לספר את פרטי הפרטים (עמ' 208 לפרוטוקול, שורות 1-2). לבסוף, אישרה שהיא העבירה לוורד סכום של 2000 דולר לרכישת הכרטיס והסבירה, שברגע שהחוקרים ידעו את הפרט הזה, והבינה שמדובר בפרט חשוב, החליטה לספר את האמת (פרוטוקול עמ' 208).

71. הנאשמת לא יכולה היתה להסביר, מדוע היה צריך לשקר לסוכן הנסיעות, אם המדובר היה בעבודה לגיטימית בברזיל. מבחינתה, כך הדריכו את ורד לומר, וייתכן שדני הוא שנתן את ההוראה. הנאשמת אישרה, שבזמן שהן היו בסוכנות היא דיברה עם דני, שרצה שוורד תקנה כרטיס בחברת טורקיש איירליינס - בדרך שהיתה מסורבלת לדעתה. התקשרה אל דני ושאלה אותו למה מעוניין בטיסה הזו, היות ויש טיסות קלות יותר, והוסיפה, שעוד לפני שדיברה עם דני בדקה מול סוכן הנסיעות אלו טיסות אפשריות (עמ' 205 לפרוטוקול, שורות 19-24). הסבירה, שעשתה פעולות אלו שכן היא תמיד דואגת לאנשים ומחפשת להם פתרונות נוחים (עמ' 205 לפרוטוקול, שורות 29-30). אישרה שהכסף עבור הטיסה הגיע דרך דני, ואפילו עבר דרך הידיים שלה - כשנהגה בעניין זה מתוך תמימות וטיפשות.

72. בהקשר של הכסף - הנאשמת תיארה, כי דני התקשר אליה וביקש ממנה טובה: ורד צריכה לקנות כרטיס

טיסה, הוא השאיר כסף בקיוסק בפולג, והיות וביתה קרוב לקיוסק, ביקש ממנה לקחת את הכסף, להעביר לוורד 2000 דולר עבור הכרטיס, ושתשאיר אצלה 500 דולר, אותם היא תחזיר לו כשוורד תיסע (עמ' 206 לפרוטוקול, שורות 2-10). הסבירה, ששמרה סכומים גדולים יותר עבור חברה (עמ' 210 לפרוטוקול, שורות 1-4). העניין לא נראה היה לה תמוה, שכן היא לא נכנסה לעומקם של דברים (עמ' 206 לפרוטוקול, שורה 13), ובהמשך אף מסרה ש"הם" ניצלו אותה, ידעו שהיא "עלה נידף ברוח" ושהיא מצויה בסטרס (עמ' 209 לפרוטוקול, שורות 9-12).

73. הנאשמת עומתה עם הסתירה בין הגרסה שמסרה בחקירתה באשר לרכישת מזוודה עבור הנאשמת, לבין עדותה לפיה רק אמרה לוורד לקנות מזוודת טרולי שכן אין לה ניסיון בטיסות. הנאשמת הסבירה, שבחקירה מיום 2.3 ריצתה את החוקרת, לא אמרה מילה אחת של אמת, והכל גם על רקע הפרעת קשב וריכוז ממנה סובלת (פרוטוקול עמ' 206).

74. באשר לליווי ורד למשרד הפנים הסבירה הנאשמת, שהיא עצמה הלכה למשרד הפנים, וורד ביקשה שתאסוף אותה על-מנת שילכו יחדו למשרד הפנים כדי לחדש את הדרכון (עמ' 207 לפרוטוקול, שורות 5-6).

75. חרף הסתירות הבולטות, הנאשמת הכחישה ששיקרה בחקירות, אלא הסבירה לתובעת: **"אל תקראי לזה שקר. אני בונה את עצמי לאט לאט ובודקת. תוהו ובוהו היה לי בראש. נפלה עלי פצצה. אני לא מצליחה להבין מה קורה איתי, אין מי שידריך אותי. מאשימים אותי בדברים כאלה קשים"** (עמ' 209 לפרוטוקול, שורות 17-19).

76. הנאשמת העידה, שאת גרסת הכיסוי בדבר מטרת הנסיעה - שאחיה של ורד מתחתן - ורד המציאה, וורד ביקשה מהנאשמת ש"תזרום" עם הסיפור. ורד היא זו שאמרה להוריה שהיא צריכה לטוס לאיטליה או לצרפת (עמ' 211 לפרוטוקול, שורות 2-5), וורד היא זו שביקשה ממנה להגיד לחברים בקבוצה שהיא נוסעת לאיטליה ולא לברזיל (עמ' 211 לפרוטוקול, שורות 11-18).

77. עוד עומתה הנאשמת עם גרסתה של ורד לפיה עדכנה את הנאשמת בכל השלבים כשהיתה בחו"ל. הנאשמת לא הכחישה זאת והסבירה, כי ורד חווה חוויה חדשה, וכחברה שותפת סוד שיתפה אותה, ולא ראתה בכך משהו לא תקין (עמ' 213 לפרוטוקול, שורות 15-17). כן הזכירה, שוורד התקשרה אליה מברזיל, בכתה והייתה היסטורית, ייתכן וגם סיפרה שעצרו אותה, עשו חיפוש ושדדו אותה. גם בשלב זה, לא חשדה שהמדובר בסמים. הנאשמת הסבירה שאינה זוכרת פרטים - אלא שהיתה היסטוריה (עמ' 213 לפרוטוקול שורות 21-23).

78. הנאשמת התבקשה להסביר את החלק שלה בשינוי כרטיס הטיסה חזרה. הנאשמת השיבה שוורד הייתה צריכה לשנות את הכרטיס ודיברה עם סוכן הנסיעות שאמר לה שניתן לשלם במזומן או באשראי. לנאשמת לא היה כרטיס אשראי, אך נותר ברשותה כסף שוורד ביקשה שתשמור עבורה. ורד ביקשה ממנה, שאם במקרה תגיע לתל-אביב, שתמסור לסוכן את הכסף, וכך עשתה. לאחר מכן, ורד עשתה שוב שינוי בכרטיס, אך היא אינה

יודעת מה היתה הסיבה לכך, והיא גם לא התעניינה מדוע (פרוטוקול עמ' 214 - 215).

79. הנאשמת נשאלה לגבי התנהגותה התמוהה כשהגיעה לאסוף את ורד משדה התעופה - לאחר שראתה שחברתה הטובה לא יוצאת מהשדה, למרות שעדכנה אותה שהיא נמצאת בביקורת דרכונים, הכיצד ייתכן שעזבה את המקום מבלי לערוך בירור עם המודיעין או המשטרה? הנאשמת השיבה, למשל, כי סברה שיייתכן והתבלבלה בתאריך (עמ' 226 לפרוטוקול, שורות 7-9), "ייתכן והיתה לא מרוכזת כשביצעה עבור ורד את שינוי מועד הכרטיס, ואפילו סיפרה לחברה על המקרה "הלא ברור" שהתרחש עם ורד (שם, שורות 13 - 23).

80. הנאשמת עומתה עם העובדה, שלאחר שהגיעה לאסוף את ורד מהשדה, מחקה את ההתכתבויות ביניהן. הנאשמת הסבירה, כי לאחר שנודע לה בדיעבד שוורד יבאה סמים, הבינה שהתכתובות ביניהם "נראות רע מאד" (פרוטוקול עמ' 214). בהמשך העידה, כי היא לא מחקה את השיחות מהטלפון שלה, אלא חברה - דוריאן ואורי - לקחו לה את הטלפון ופשוט לחצו. היא נכנסה ללחץ, שאלה מדוע צריכה למחוק את ההודעות ושאלה מה להסתייר. החברים אמרו לה שלא רוצים שום קשר לוורד, והם הכניסו אותה ללחץ (עמ' 216 לפרוטוקול, שורות 9-12). לטענתה, הודעות אלו היו מוכיחות את חפותה, והיא אף ניסתה לשחזר את ההודעות לאחר שקיבלה את הטלפון בחזרה מהמשטרה, ללא הצלחה (עמ' 216 לפרוטוקול). באשר למחיקת ההודעות מדני מסרה, כי את דני "מחקה" לגמרי מהחיים שלה (שם, שורה 32).

81. הנאשמת התחמקה מלענות לשאלה אם דני הוא זה שביקש ממנה לאסוף את ורד משדה התעופה. בתחילה מסרה, כי הוא שאל אותה אם היא הולכת לאסוף את ורד מהשדה, ולא שביקש ממנה. בנוסף, לנאשמת לא היתה תשובה הגיונית וקוהרנטית מדוע דני ישאל או יבקש ממנה לאסוף את ורד (פרוטוקול עמ' 218). לבסוף אמרה: **"אני יודעת שזה נראה רע, תקחי את כל הפעולות שעשיתי תוציאני יבוא סמים ואני לא ידעתי שמדובר ביבוא סמים"** (עמ' 218 לפרוטוקול, שורות 8-11), ובקשר לוורד אישרה שנכון להיום, לאחר ששוחררה, אין לה כל אינטרס להפליל אותה (עמ' 219 לפרוטוקול, שורה 12).

82. באשר להתנהלותה לאחר מעצרה של ורד אישרה הנאשמת, כי בהאזנות הסתר (ת/41 - ת/43) היא נשמעת לחוצה. אלא, שלטענתה המדובר היה בלחץ שנבע מהסביבה (עמ' 224 לפרוטוקול). עוד אישרה, שכשהגיעו לעצור אותה, אמנם היתה עם מזוודה מוכנה לטיסה, אך המדובר בטיסה שתוכננה מראש להוואי, כדי לסיים את ענייניה, ובשום פנים אין המדובר בניסיון להימלט מהדין.

83. ההתרשמות שלי מהנאשמת שלילית ביותר. כפי שפורט לעיל, עוד מהתכנים שמסרה במהלך חקירותיה במשטרה ניתן להתרשם כי מסרה גרסאות שקר, ובעת חולשה אף הודתה ב"עצימת עיניים" בשלב מוקדם של האירועים. עם זאת, נוכח התרשמותי מעדותה הבלתי אמינה בעליל בבית-המשפט על רקע מכלול הראיות, לא נותר בי ספק, שהנאשמת לא רק "עצמה עיניה", אלא היתה מבצעת בצוותא תוך התמצאות בכל פרטי "עבודתה" של ורד, הפעילה אותה לאורך כל הדרך תוך תכנון מוקדם עם דני וישראל - והכל כמפורט בכתב-האישום. הנאשמת ניסתה, באופן לא מוצלח, לתת הסבר נפרד לכל חלק בהשתלשלות האירועים. אלא, שהיא לא הצליחה לזרוע ולו ספק קל כי לא נהגה באורח תמים לגבי אף לא חלק אחד מהשתלשלות העניינים,

ובוודאי שלא לגבי כל המכלול יחדיו.

84. מכלול הראיות, ובמרכזן גרסתה האמינה של ורד (לצד חיזוקים) וגרסאותיה הבלתי אמינות באופן מובהק של הנאשמת, מעלה תמונה ברורה, של אישה צעירה, שמסרה גרסת שקר בחקירותיה ובבית-המשפט, חרף ניסיונה ליצור תדמית "תמימה" ומסירת מסמכים אשר כביכול תומכים בחלק מפעילויותיה. אין הסבר אחר לשקריה ולגרסאותיה נטולות ההגיון מלבד המסקנה, לפיה היא זו שהפעילה את ורד והיתה מבצעת בצוותא יחד עם דני, תוך ידיעה מלאה של כל פרטי מבצע הייבוא - החל מקשירת הקשר עם דני המצוי בבוליביה ובעלה ישראל אשר נשא מאסרים בגין ביצוע עבירות סמים, המשך בהתארגנות בארץ, בחירת סוכנות הנסיעות ואיסוף כסף מקיוסק "מפוקפק" עבור ורד, בניית סיפור כיסוי לורד, מתן הוראות בקשר להופעתה, שמירה על קשר ומתן הנחיות גם כשוורד היתה בחו"ל, וכלה באיסוף של ורד עם נחיתתה ועזיבת נתב"ג ללא עריכת כל בירור כשוורד לא יצאה - הכל תוך תיאום מלא עם דני. כפי שהדגישה ב"כ המאשימה, שקריה של הנאשמת הנוגעים בבסיס האירועים, מהווים בעצמם ראיה מחזקת בעלת משקל של ממש.

85. חלקה המרכזי של הנאשמת, כפי שהוא מתואר בכתב-האישום והוכח על-ידי המאשימה, מבסס כי הנאשמת היתה במעגל הפנימי של המעורבים, חלק אינטגרלי מהמזימה העבריינית על כל חלקיה - ומעורבותה על בסיס פעולותיה מגיעה עד לכדי מבצעת בצוותא.

86. סעיף 29(ב) לחוק העונשין מגדיר את המבצעים בצוותא:

"המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר."

87. באשר ליסוד העובדתי הנדרש, הפסיקה הגדירה בצורה רחבה את מהות המעשה או המעשים הנדרשים, בגדר הביטוי "עשיית מעשים לביצועה" של העבירה. כדי שניתן יהיה לראות באדם מבצע בצוותא, די במעשה לביצוע העבירה החורג מהכנ"ג דא המלווה ביסוד הנפשי המתאים. המעשה אינו חייב להיות חיוני להצלחת העבירה, ודי בכך שהמעשה משולב בתכנית העבירה ומהווה השתתפות בביצועה, כמו למשל תכנון העבירה, מתן הנחיות לביצועה או חלוקת תפקידים בין המשתתפים (ראו, למשל: ע"פ 875/12 אבו טהה נגד מדינת ישראל [7.1.2013], בפסקה 9; וכן ראו שם ארבעת המבחנים העיקריים לזיהוי המבצע בצוותא: מבחן הקרבה, מבחן השליטה, המבחן הפונקציונאלי והמבחן המשולב). נדמה, שאין צורך להרבות במילים על-מנת להגיע למסקנה, כי לפי כל הגדרה, הנאשמת היתה בבחינת מבצעת בצוותא, כשבתחילה היתה חלק מקשירת קשר, בהמשך הנחתה את ורד (יחד עם דני) באשר לשימוש בקודים ובכללי זהירות, סייעה לה בהכנות לטיסה, בחידוש הדרכון, ברכישת כרטיסי הטיסה ובשינוי מועד הטיסה חזרה, בקניית מזוודה, באריזת הבגדים, בהסעה לנתב"ג ובמתן כספים בעת הצורך. הנאשמת היתה מעודכנת על אודות האירועים בחו"ל, תוך שסייעה לוורד לבסס את סיפור הכיסוי שלה ולבסוף אף המתינה לוורד בנתב"ג עם שובה מחו"ל, לפי הנחיותיו של דני. בפעולות אלו היתה חלק אינטגרלי מהמעגל הפנימי של המעורבים, ואין להאמין לא לגרסתה המיתממת, ואף לא לגרסתה המפלילה אף הממזערת כי "עצמה את עיניה" וחשדה כי המדובר בפעילות בלתי חוקית בשלב מוקדם של האופרציה.

88. במסגרת ההגנה, הועלו טענות לגבי מספר מחדלי חקירה. כך, למשל, נטען כי דוריאן, ששמה עלה ברבים מהתשאולים, לא זומנה לחקירה. לאחר סקירת הראיות, לא התרשמתי שמדובר בעדה מהותית, ובכל מקרה, אילו סברה ההגנה שיש בעדותה כדי להועיל לנאשמת, ניתן היה לזמנה כעדת הגנה.

עוד נטען כנגד אופן התנהלותו של החוקר יקיר כהן (ע.ת.19), אשר ביצע את תרגיל החקירה עם ורד בשליחתה לאולם מקבלי הפנים, בעוד הטלפון שלה הועבר ל"מצב טיסה" ובכך מנע קבלת שיחות/הודעות מקושרי הקשר. לעניין זה ייאמר, כי יקיר כהן אישר, שטעה בכך שהמתינו כשעה ו - 45 דקות עד לשיגורה של ורד לאולם מקבלי הפנים, כשאלמלא כן, ייתכן וניתן היה לתפוס בזמן אמת את המעורבים הנוספים (פרוטוקול עמ' 32). גם אם ניתן היה להתנהל במישור החקירתי באופן מתוחכם יותר, אין בכך כדי לכרסם בתשתית הראייתית המבוססת בעיקרה על גרסתה המפלילה של ורד לצד שקריה המובהקים של הנאשמת.

לטענת ההגנה עלה, כי נערך לורד תשאול בן שתיים בזמן ההמתנה ללא כל רישום, אך עיון בפרוטוקול אליו הפנה הסניגור כלל אינו מבסס את טענת "התשאול הנעלם", אלא מהווה הסבר לסיבות בגינן התעכב השיגור של ורד לאולם מקבלי הפנים (פרוטוקול עמ' 44, שורות 23 - 30). עיון במזכר ת/11 שנערך על-ידי סנ"צ אסף דורון מימ"ר מרכז מעלה, כי אכן נערך תשאול לורד על-ידי קצין משטרה מיחידה 747, אך אני מקבלת את גישת ב"כ המאשימה כי לכל היותר מדובר בתיעוד חסר, ולא בתשאול ממושך במהלכו הופעלו לחצים על ורד, אשר בחקירותיה בשלב הראשון לא שיתפה פעולה באופן מלא עם חוקריה (ראו, למשל, בת/22).

סיכום

89. לאור כל האמור לעיל, המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח את כל עובדות כתב-האישום, לרבות את חלקה של הנאשמת כמבצעת בצוותא, ועל כן אני מרשיעה אותה בביצוע עבירות של ייבוא סם לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים וקשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשפ"א, 06 יולי 2021, במעמד הנאשמת וב"כ הצדדים.